

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 - Titlul proiectului de act normativ

Lege
privind statutul magistraților din România

Secțiunea a 2-a - Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Cadrul normativ actual care reglementează statutul magistraților în România este reprezentat de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Această lege a suferit, de la adoptare până în prezent, numeroase modificări și completări care, fie au creat disfuncționalități ale sistemului, fie neclarități în aspecte esențiale care privesc sistemul judiciar, respectiv cu privire la statutul și cariera magistraților. De asemenea, în anii 2018 și 2019, această lege a suferit numeroase modificări (instituite atât prin Legea nr. 242/2018, cât și prin ordonanțe de urgență ale Guvernului) criticate atât de asociații ale magistraților și de societatea civilă, cât și de organismele europene pe motiv că aduc atingere independenței justiției și că nu au respectat principiile de transparență privind adoptarea actelor normative ori nu au fost dezbătute la nivelul sistemului judiciar, într-un cadru larg ori pentru o perioadă suficient de lungă de timp.

Intervenția legislativă cuprinsă în prezentul proiect se axează pe patru dimensiuni principale:

➤ **Revenirea la conceptul de magistratură unică (inclusiv sub aspectul denumirii) și atenuarea principiului “separării carierelor” între judecători și procurori** care nu este prevăzut de Constituția României. Astfel, legea în vigoare instituie încă de la primul articol, definiția magistraturii, ca principiu de bază al reglementării în domeniu, ce semnifică “unicitatea” magistraturii, specifică atât judecătorilor, cât și procurorilor. Acest principiu este însă contrazis prin întreaga reglementare a statutului magistraților și prin concepția generală a legii în vigoare care este în sensul unei separări totale a carierei judecătorilor de cariera procurorilor.

Or, potrivit Constituției României, Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției și este alcătuit din 19 membri: 14 aleși în adunările generale ale magistraților, 2 reprezentanți ai societății civile, ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii

îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor. Prin separarea totală a carierelor, Consiliul Superior al Magistraturii, în componența prevăzută de Constituție, ca organ colegial, este lipsit de atribuții, creându-se în fapt două Consilii Superioare ale Magistraturii, fiecare cu atribuții proprii și rol normativ propriu: Secția pentru judecători și Secția pentru procurori, lucru pe care Constituția României nu îl prevede. În condițiile în care procurorii sunt magistrați, nu există niciun temei pentru separarea absolută a carierei acestora în raport cu cea a judecătorilor. Desigură că există și diferențe specifice determinate de activitatea desfășurată care se vor reflecta în păstrarea competenței Secțiilor pe anumite chestiuni referitoare la cariera magistraților, însă aceste diferențe specifice nu justifică o astfel de separare.

➤ **Implementarea în plan legislativ a recomandărilor organismelor europene, instituite prin următoarele documente:**

- Avizul nr. 950/2019 al Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) adoptat în a 119-a ședință plenară (Veneția, 21-22 iunie 2019) referitor la ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 7 și 12 de modificare a legilor justiției;
- Avizul preliminar nr. 924/2018 privind propunerile de modificare a Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și a Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii;
- Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele realizate de România în cadrul Mecanismului de Cooperare și de Verificare, octombrie 2019;
- Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate de România în cadrul mecanismului de cooperare și de Verificare, noiembrie 2018;
- Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele înregistrate în România în cadrul Mecanismului de cooperare și de verificare, noiembrie 2017;
- Raport interimar de conformitate România, Runda a Patra de Evaluare, Prevenirea corupției cu privire la membrii Parlamentului, judecători și procurori, adoptat de GRECO la cea de-a 83-a Reuniune Plenară (Strasbourg, 17-21 iunie 2019), publicat la 9 iulie 2019;
- Raport de follow-up referitor la Raportul ad hoc privind România (Regula 34), Adoptat de GRECO la cea de-a 83-a Reuniune Plenară (Strasbourg, 17-21 iunie 2019), publicat la 9 iulie 2019;
- Raportul ad hoc privind România (Regula 34) Adoptat de GRECO la cea de-a 79-a Reuniune Plenară (Strasbourg, 19-23 Martie 2018), publicat la 11 Aprilie 2018;

- Raport de conformitate România, Runda a Patra de Evaluare, Prevenirea corupției cu privire la membrii Parlamentului, judecători și procurori, adoptat de GRECO la cea de-a 78-a Reuniune Plenară (Strasbourg, 4 - 8 Decembrie 2017), publicat la 18 Ianuarie 2018.

În plus, a fost avută în vedere și jurisprudența recentă a Curții Europene a Drepturilor Omului care, în cauza Kövesi împotriva României (cererea nr. 3594/19) din 5 mai 2020, s-a pronunțat în sensul că petenta nu s-a bucurat de un remediu intern efectiv împotriva actului de revocare din funcție, prin posibilitatea de a ataca în fața unei instanțe judecătorești actul respectiv (efectiv, în sensul hotărârii CEDO, însemnând posibilitatea petentei de a pune în discuție în cadrul unui proces motivele de revocare din funcție, deci netemeinicia actului de revocare).

- **Implementarea la nivel legislativ a deciziilor obligatorii ale Curții Constituționale, inclusiv ale considerentelor acestora.** Astfel, prin Decizia nr. 121/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 9 iunie 2020, Curtea Constituțională a României a admis excepția de neconstituționalitate a art. 106 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a constatat că dispozițiile acestea sunt neconstituționale.

Prin decizia menționată, Curtea Constituțională a reținut că “faptul că legea organică privind statutul judecătorilor și procurorilor - Legea nr. 303/2004 - nu prevede aspecte esențiale privind concursul pentru admiterea în magistratură, cum sunt etapele și probele de concurs, modalitatea de stabilire a rezultatelor și posibilitatea de contestare a fiecărei probe și contravine dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, potrivit cărora organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii și organizarea instanțelor judecătorești se reglementează prin lege organică. Astfel, aspectele esențiale ale admiterii în magistratură trebuie să fie prevăzute în Legea nr. 303/2004, iar Regulamentul aprobat prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, trebuie doar să detalieze procedura privind organizarea și desfășurarea concursului pentru admiterea în magistratură.” Tot astfel, instanța constituțională a constatat că “posibilitatea Consiliului Superior al Magistraturii de a adopta, prin regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, aspecte esențiale care țin de ocuparea posturilor de judecător sau procuror, determină o stare de incertitudine juridică. Or, normele privind admiterea în magistratură trebuie să respecte anumite cerințe de stabilitate și previzibilitate. Astfel, delegarea atribuției de a stabili aceste norme Consiliului Superior al Magistraturii, prin emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infralegal, determină o

stare de incertitudine juridică, acest gen de acte având, de obicei, un grad sporit de schimbări succesive în timp.”

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că, „pentru respectarea prevederilor constituționale, legiuitorul trebuie să completeze dispozițiile Legii nr. 303/2004 nu numai cu aspectele esențiale ale concursului de admitere în magistratură, organizat potrivit art. 33 din lege, ci și cu aspectele esențiale ce țin de ocuparea posturilor de judecător sau procuror prin celelalte modalități de admitere în magistratură. Astfel, Curtea reține că și în cazul concursului pentru admiterea la Institutul Național al Magistraturii, al examenului de absolvire a Institutului Național al Magistraturii și al examenului de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați, legea trebuie să prevadă aspectele esențiale, cum sunt, spre exemplu, condițiile de participare, regulile generale privind constituirea comisiilor de concurs, tipul etapelor și probelor de concurs, modalitatea de stabilire a rezultatelor și posibilitatea de contestare a fiecărei probe”.

Totodată, prin Decizia nr. 454/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 24 iulie 2020, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a art. 60 din Legea nr. 303/2004 și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 60 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea anterioară Legii nr. 242/2018, și în art. 60 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, care nu precizează condițiile transferării judecătorilor, precum și art. 60 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, în redactarea ulterioară Legii nr. 242/2018, sunt neconstituționale. Curtea a reținut că soluția legislativă cuprinsă în art. 60 din Legea nr. 303/2004, care nu precizează condițiile transferării judecătorilor, generează o stare de impredictibilitate și, astfel, încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece, de la caz la caz, în mod arbitrar, se poate decide într-un mod subiectiv cu privire la cariera judecătorilor.

De asemenea, prin Decizia nr. 588/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 20 octombrie 2017, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate cu privire la art. 58 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, reținând că lipsa unui text expres în cuprinsul art. 58 din Legea nr. 303/2004 ce reglementează statutul judecătorilor și procurorilor, care să prevadă condițiile încetării detașării anterior duratei pentru care s-a dispus, conduce la impredictibilitatea textului de lege criticat și, astfel, la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece, de la caz la caz, în mod arbitrar, se poate decide cu privire la cariera magistratului, și anume la încetarea detașării judecătorului sau procurorului anterior duratei

	<p>pentru care s-a dispus, în unele cazuri pe baza cererii judecătorului sau procurorului, iar în alte cazuri fără a exista o astfel de cerere”.</p> <p>➤ Intervenții cu caracter de noutate, punctuale, pe anumite aspecte care generează disfuncționalități în practică, corelarea textelor, a termenelor, a procedurilor sau clarificarea unor dispoziții legale contradictorii și sistematizarea textelor.</p>
<p>11. În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora</p>	<p>Nu este cazul.</p>
<p>2. Schimbări preconizate</p>	<p>În raport cu cele menționate anterior, a fost elaborat un nou proiect de lege care să reglementeze statutul magistraților, în acord cu dispozițiile cuprinse în Legea nr. 24/2004 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, care prevede, la art. 61, că: “Modificarea sau completarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al aceluși act sau dacă nu privește întreaga ori cea mai mare parte a reglementării în cauză; în caz contrar actul se înlocuiește cu o nouă reglementare, urmând să fie în întregime abrogat”.</p> <p>Prin proiectul de lege prezentat se propun următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Atenuarea principiului separării carierelor judecătorilor și procurorilor, în acord cu dispozițiile constituționale, astfel încât Plenul Consiliului Superior al Magistraturii să aibă cele mai importante atribuții care privesc cariera judecătorilor și procurorilor, urmând a fi menținute la nivelul Secțiilor doar atribuții specifice, cum sunt: detașarea judecătorilor, numirea în funcții de conducere a magistraților, transferul și suspendarea din funcție a magistraților. ✓ Având calitatea de magistrați, legea a prevăzut expres că judecătorii și procurorii, inclusiv membrii aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii, nu pot avea calitatea de demnitari. ✓ Reglementarea la nivel primar a tuturor aspectelor care privesc cariera magistraților în acord cu deciziile Curții Constituționale în materie: admiterea în magistratură, stagiul și examenul de capacitate, numirea magistraților, promovarea acestora, efectivă sau pe loc, evaluarea și formarea profesională, numirea în funcții de conducere, revocarea din aceste funcții, delegarea, detașarea, transferul, numirea judecătorilor în

funcția de procuror și a procurorilor în funcția de judecător. În acest sens, au fost preluate la nivel de lege, adaptate și sistematizate sub aspectul conținutului normativ, toate reglementările subsecvente cuprinse în regulamente ale Plenului ori Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii care privesc aspectele menționate mai sus, inclusiv procedurile corespunzătoare. În această materie a fost întărit rolul Institutului Național al Magistraturii în organizarea concursurilor și examenelor. Astfel, în vederea creșterii obiectivității modului de desemnare a membrilor comisiilor de concurs sau examen, Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii va numi comisiile de concurs, cum sunt cele de corectare, examinare, interviu sau a celor de soluționare a contestațiilor, urmând ca Plenul Consiliului să aibă atribuțiile care rezultă din rolul său de garant al independenței justiției (validarea concursurilor și a examenelor, propunerile de numire și, după caz, numirea și promovarea magistraților ori atribuția numirii comisiilor de organizare a concursului/examenului).

- ✓ Reglementarea la nivel de lege a procedurii de evaluare profesională a magistraților și a criteriilor de evaluare.
- ✓ Profesionalizarea procesului de selecție a magistraților se realizează și prin eliminarea oricăror modalități alternative de intrare în magistratură fără concurs (de exemplu, prin interviu), cu excepția magistraților pensionari care pot fi reîncadrați fără concurs după pensionare la instanțe sau parchete care nu pot funcționa normal din cauza numărului mare de posturi vacante.
- ✓ Instituirea la nivel de lege a duratei minime a stagiilor de practică la Institutul Național al Magistraturii, având în vedere importanța care trebuie acordată pregătirii sub aspect practic a viitorilor magistrați.
- ✓ Punerea de acord a soluțiilor legislative cu recomandările organismelor europene:
 - Eliminarea schemei de pensionare anticipată a magistraților, măsură care, alături de măsura menținerii duratei cursurilor de formare la Institutul Național al Magistraturii de 2 ani și a duratei stagiului de 1 an, este de natură să înlătore riscurile de ieșire din sistem a magistraților cu experiență și de creare a unor blocaje grave în sistem determinate de lipsa resurselor umane pentru o perioadă destul de mare de timp;
 - Întărirea principiului independenței procurorilor în activitatea judiciară, prin revenirea la forma anterioară Legii nr. 242/2018

în această materie, dar și prin reluarea la nivel de lege a dispozițiilor constituționale în materie;

- Micșorarea pragului de vechime impus procurorilor cu funcții de conducere de rang înalt;
- Reglementarea la nivelul legii a procedurii de selecție și a unor criterii obiective și transparente de selecție a procurorilor cu funcții de conducere de rang înalt; în cadrul procedurii, Președintele României poate refuza, motivat, numirea în aceste funcții (prevăzute la art. 145 alin. (1) din proiect), aducând la cunoștința publicului motivele refuzului. Decretul Președintelui României de numire în funcție sau refuzul motivat al acestuia se emit în maximum 60 de zile de la data transmiterii propunerii de către ministrul justiției.
- Creșterea duratei mandatului pentru funcțiile de conducere de rang înalt în cadrul Ministerului Public, de la 3 la 4 ani, în acord cu recomandarea Comisiei de la Veneția în acest sens;
- Prevedea expresă a posibilității procurorului revocat din funcția de conducere de rang înalt de a ataca decretul Președintelui României de revocare din funcție la instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii, fără parcurgerea procedurii prealabile. În cadrul procesului, instanța va putea verifica legalitatea și temeinicia propunerii ministrului justiției de revocare din funcția de conducere; ținând seama de jurisprudența Curții Constituționale în materie, s-a prevăzut că Președintele României poate refuza, doar pentru motive de legalitate, revocarea din funcțiile de conducere prevăzute la art. 145 alin. (1) din proiect, aducând la cunoștința publicului motivele refuzului.
- Eliminarea restricțiilor care privesc libertatea de exprimare a magistraților, introduse prin art. 9 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 242/2018;
- Întărirea rolului rolul membrilor societății civile în cadrul Consiliului, așa cum recomandă Comisia de la Veneția prin Avizul nr. 950/2019, prin acordarea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii a rolului preponderent în ceea ce privește cariera magistraților;
- Eliminarea rolului actual al Ministerului Finanțelor Publice, instituție din afara autorității judecătorești, în procedura de răspundere materială a magistraților pentru erori judiciare săvârșite cu rea-credință sau gravă neglijență și acordarea unui rol central în această procedură Plenului Consiliului Superior al Magistraturii în calitate de garant al independenței justiției (iar nu Inspecției Judiciare, așa cum este în prezent);
- în acord cu recomandarea Comisiei de la Veneția (din Avizul cu nr. 924/2018, par. 52 și 61), în vederea asigurării unui sistem de *checks and balances* în procedura de numire în funcții de

conducere de rang înalt la parchete, a fost eliminată posibilitatea Președintelui de a refuza doar o singură dată aceste numiri. De asemenea, s-a instituit o prevedere potrivit căreia decretul Președintelui României de numire în funcție sau refuzul motivat al acestuia se emite în maximum 60 de zile de la data transmiterii propunerii de către ministrul justiției.

- ✓ Modificarea competenței judecătorilor stagiari, în sensul lărgirii sferei de litigii care se judecă de aceștia și a creșterii pragului valoric al litigiilor ce vor fi în competența lor, având în vedere natura cauzelor respective care se caracterizează printr-un grad scăzut de complexitate, asigurându-se o repartizare mai judicioasă a atribuțiilor între judecătorii care funcționează la nivelul judecătoriilor.
- ✓ Unificarea criteriilor și condițiilor de promovare a magistraților și instituirea unui sistem unic de promovare, printr-un singur concurs de promovare (pe loc sau efectivă), revenindu-se în principiu la reglementarea anterioară anului 2018. De asemenea, au fost corelate vechimile pentru promovare între diferite funcții din sistem, în raport de ierarhia instanțelor și parchetelor, precum și în raport cu vechimile în funcții de conducere.
- ✓ Creșterea nivelului de exigență profesională și obiectivitate în cazul promovării în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție. În acest sens, a fost modificat sistemul de acces la Înalta Curte de Casație și Justiție, prin revenirea la probe de concurs care să reflecte respectarea, în primul rând, a criteriilor de competență profesională (pe lângă proba de concurs a interviului din prezent, care are un caracter subiectiv mai pronunțat, candidații la aceste funcții vor trebui să susțină și o probă scrisă). De asemenea, au fost aduse modificări și în ceea ce privește componența comisiilor de concurs, pentru asigurarea unui nivel mai mare de obiectivitate și profesionalism.
- ✓ Instituirea obligației pentru candidații care participă la concursul de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție de a preciza, în cererea de înscriere la concurs, două specializări.
- ✓ Uniformizarea dispozițiilor care instituie creșterea duratei mandatelor funcțiilor de conducere, de la 3 la 4 ani, în vederea asigurării continuității viziunii manageriale pe un termen mai lung care să permită realizarea obiectivelor asumate la numirea în funcția de conducere; în același sens, s-a instituit dispoziția

tranzitorie că prevederile acestei legi privind durata mandatelor nu afectează durata mandatelor în curs la data intrării sale în vigoare.

- ✓ Flexibilizarea procedurilor de delegare și detașare a magistraților, în raport cu nevoile sistemului. Astfel, delegarea în funcții de conducere a procurorilor și detașarea acestora se va dispune de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, fiind necesar ca, în raport de specificul activității parchetelor (caracterizat prin operativitate), aceste decizii să se ia în mod rapid și suplu, având în vedere că procurorul general al României este cel care asigură conducerea Ministerului Public și răspunde de eficiența acestuia, folosindu-se de pârgurile prevăzute de lege în acest sens. De asemenea, detașarea judecătorilor, dacă aceasta are o durată de sub 1 an, poate fi dispusă de președintele curții de apel, atunci când nevoile de acoperire a necesarului de resurse umane justifică această măsură. Detașările mai mari de 1 an se vor dispune în continuare de Secția pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii. În această materie, s-a prevăzut ca, în cazuri excepționale în care nu se pot ocupa funcțiile de execuție de procuror sau funcțiile de conducere la instanțe și parchete, nici prin concurs, nici prin delegare sau detașare, delegarea în aceste funcții să se poată face fără acordul magistratului pentru o perioadă ce nu poate depăși 30 de zile calendaristice.

- ✓ Având în vedere că detașarea reprezintă o modalitate excepțională de ocupare a unor posturi, atunci când există o nevoie temporară a autorității, principala modalitate fiind încadrarea prin concurs, potrivit legii, precum și faptul că detașarea magistraților din alte localități în diferite instituții implică și costuri suplimentare (diurne de detașare, cheltuieli de transport, cazare, chirie etc), proiectul prevede că „numărul magistraților detașați în alte instituții decât instanțe sau parchete nu poate depăși 5% din numărul total de posturi aprobat pentru instituția respectivă”.

- ✓ Modificarea dispozițiilor privind suspendarea din funcție și eliberarea din funcție a magistraților, în vederea asigurării unui nivel de reputație și integritate al magistraților și pentru menținerea unei încrederi publice în sistemul de justiție și activitatea magistraților. Prin urmare, în această materie, au fost eliminate aceste dispoziții care făceau referire la posibilitatea menținerii în funcție în caz de trimitere în

judecată, respectiv condamnare a magistratului, dacă se aprecia că fapta nu aduce atingere prestigiului justiției.

- ✓ Instituirea la nivel de lege a obligației magistraților ca, înaintea eliberării din funcție prin pensionare, demisie, transfer în alte instituții, să își finalizeze lucrările în curs, să notifice intenția conducătorului instanței sau parchetului, sub sancțiunea netrimiterii propunerii de eliberare din funcție către Președintele României, precizare necesară în special din perspectiva asigurării respectării principiilor care guvernează activitatea judiciară, cum sunt principiul continuității completurilor, principiul repartizării aleatorii a cauzelor, dar și al judecării cauzelor într-un termen rezonabil, optim și previzibil (pentru evitarea tergiversării proceselor și reluării judecății, din cauza plecărilor intempestive din sistem).
- ✓ Menținerea drepturilor magistraților la nivelul existent în prezent și instituirea unei prevederi care stabilește faptul că salarizarea magistraților se va reglementa prin lege specială.
- ✓ Menținerea dispozițiilor în vigoare privind acordarea și actualizarea pensiilor de serviciu, însă în această materie s-au adus clarificări și s-au realizat unele corelări între textele în prezent în vigoare care fie sunt neclare și creează dificultăți de aplicare, fie sunt contradictorii (exemplu: au fost comasate alineatele (1) și (2) ale actualului articol 82 care prevedeau, în contra normelor de tehnică legislativă, aceeași ipoteză normativă și aceleași condiții de pensionare, s-a prevăzut expres posibilitatea recalculării pensiilor în situația pensionarilor care se reîncadrează după pensionare, precum și posibilitatea elaborării unor norme metodologice în materie, etc).
- ✓ Eliminarea unor dispoziții inaplicabile, cum sunt cele referitoare la obligativitatea asigurării de răspundere civilă profesională a judecătorilor și procurorilor pentru erori judiciare, în condițiile în care, potrivit Constituției României, magistrații răspund civil doar în cazul erorilor judiciare produse cu rea-credință sau gravă neglijență. Or, asigurările profesionale nu acoperă prejudiciile cauzate cu intenție (rea-credință), dol sau culpă gravă (asimilată dolului ori intenției).
- ✓ Clarificarea definiției unor abateri disciplinare, nevoia de clarificare rezultând din practică, precum și particularizarea gravei neglijențe, prin stabilirea unor criterii de apreciere a acesteia, în vederea asigurării predictibilității textului în materie.

- ✓ Gestionarea carierei magistraților-asistenți la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv la nivelul Curții Constituționale și reglementarea la nivel de lege a concursului de numire în funcția de magistrat-asistent și în funcțiile de conducere de magistrat-asistent șef și prim-magistrat-asistent, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale în materie.
- ✓ Eliminarea unor prevederi tranzitorii cuprinse în legea în vigoare, cum este cea care permitea judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție cărora le-a expirat mandatul pentru care au fost numiți ori, după caz, sunt eliberați din motive neimputabile să ocupe o funcție de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și să revină pe funcția de magistrat deținută anterior sau pe o altă funcție de judecător ori procuror sau să opteze pentru intrarea în avocatură sau notariat, fără examen. În acest sens, este relevantă motivarea cuprinsă în Decizia Curții Constituționale nr. 241/2020 care explică rațiunea acestui text și caracterul său tranzitoriu la momentul adoptării Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor (par.21 din decizie).
- ✓ Instituirea la nivel de lege a dispozițiilor referitoare la răspunderea disciplinară a personalului de specialitate juridică asimilat magistraților, având în vedere rigorile din jurisprudența recentă a Curții Constituționale menționată mai sus, în sensul de a se reglementa la nivel de lege toate aspectele ce privesc statutul profesional și cariera.

3. Alte informații

Secțiunea a 3-a - Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul.
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul
2. Impactul asupra mediului afaceri	Nu este cazul
3. Impactul social	Nu este cazul
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul
5. Alte informații	

Secțiunea a 4-a - Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani).

- mii lei -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2	3	4	5	6	7

	2020	2021	2022	2023	2024
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:					
a) buget de stat, din acesta:					
(i) impozit pe profit					
(ii) impozit pe venit					
b) bugete locale:					
(i) impozit pe profit					
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:					
(i) contribuții de asigurări					
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:					
a) buget de stat, din acesta:					
(i) cheltuieli de personal					
(ii) bunuri și servicii					
b) bugete locale					
(i) cheltuieli de personal					
(ii) bunuri și servicii					
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:					
(i) cheltuieli de personal					
(ii) bunuri și servicii					
3. Impact financiar, plus/minus, din care:					
a) buget de stat					
(i) cheltuieli de personal					
b) bugetele locale					
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare					
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare					
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare					
7 Alte informații	Eventualele cheltuieli bugetare suplimentare legate de punerea în aplicare a dispozițiilor din cadrul proiectului vor fi acoperite în limita bugetului existent.				
Secțiunea a 5 -a - Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare					
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:	Nu este cazul.				
a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;					

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în implementării noilor dispoziții.	
1. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu au fost identificate documente în legislația comunitară în domeniu.
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale dn care decurg angajamente	Nu este cazul.
6. Alte informații.	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a - Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile	Nu este cazul.

Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi.	
Secțiunea a 7-a - Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	Proiectul a fost afișat pe site-ul Ministerului Justiției în data de
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	
3. Alte informații	Nu este cazul
Secțiunea a 8-a - Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul.
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul Lege privind statutul magistraților din România pe care, dacă sunteți de acord, vă rugăm să îl aprobați.

Ministrul Justiției

Cătălin-Marian PREDOIU